

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 833/2023
28.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Јелене Ивановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Радовановић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Биоктош“ Ужице, чији је пуномоћник Марин Благојевић, адвокат из ..., ради утврђења постојања радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2345/22 од 14.09.2022. године, у седници одржаној 28.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2345/22 од 14.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 84/21 од 01.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је радни однос на одређено време који је засновао са туженим по основу уговора о раду број ..-2019 од 27.05.2019. године прерастао у радни однос на неодређено време почев од 26.08.2019. године, што је тужени дужан признати и трпети да по правноснажности пресуде тужиоца пријави на обавезно социјално осигурање у статусу запосленог на неодређено време почев од 26.08.2019. године, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом плати трошкове поступка у износу од 70.500,00 динара, у року од осам дана од дана пријема писменог отправка пресуде, док је захтев за накнаду трошкова преко досуђеног износа, у висини од 16.500,00 динара, одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2345/22 од 14.09.2022. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке и обавезујућем делу става другог изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, преко пуномоћника, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужени су дана 27.05.2019. године закључили уговор о раду којим је тужилац засновао радни однос код туженог за обављање послова ... у РЈ „Одржавање јавне хигијене“ на одређено време, почев од 27.05.2019. године до повратка запосленог са боловања, с тим што у уговору о раду није наведено име запосленог који је на боловању. Тужилац је послове овог радног места обављао до 27.05.2021. године, када му је тужени решењем отказао уговор о раду због повратка запосленог са боловања преко 30 дана. Тужилац је поднео тужбу за поништај наведеног решења, који поступак се води у предмету Основног суда у Ужицу П1 470/21, а који је решењем од 14.03.2021. године прекинут због правноснажног окончања овог поступка. Тужени је захтев надлежној комисији за давање сагласности за пријем 10 лица у радни однос на неодређено време због попуњавања упражњених радних места, међу којима је и радно место ..., упутио дана 08.03.2021. године и исти поновио дана 05.04.2021. године, као и 07.05.2021. године, али сагласност надлежне комисије на ново запошљавање није добио.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен тужбени захтев тужиоца.

Према одредбама члана 37. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05 ... 75/14), уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба (став 1); послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца (став 2); изузетно од става 2. овог члана, уговор о раду на одређено време може да се закључи ако је то потребно због замене привремено одсутног запосленог, до његовог повратка (став 4. тачка 1)); ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време (став 6).

Према одредби члана 27е став 34. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“, бр. 108/13 ... 31/19) , корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних

места до 31. децембра 2019. године, док је одредбом члана 27е став 35. истог закона било предвиђено да се изузетно од става 34. овог члана, радни однос са новим лицима може се засновати уз сагласност тела Владе, на предлог надлежног министарства, односно другог надлежног органа, уз претходно прибављено мишљења Министарства. Чланом 105. истог закона прописано је да ако су одредбе других закона, односно прописа, у супротности са овим законом, примењују се одредбе овог закона.

Правилан је закључак нижестепених судова да су одредбе Закона о буџетском систему, којима се прописује забрана заснивања радног односа са новим лицем ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места, *lex specialis* у односу на одредбе Закона о раду којима се прописују услови за преображај радног односа са одређеног на неодређено време, сагласно члану 105. Закона о буџетском систему. Како је у спорном периоду 2019. године, на снази био Закон о буџетском систему, тужени је са тужиоцем који спада у категорију нових лица могао само изузетно, уз сагласност тела Владе, да заснује радни однос на неодређено време. С обзиром да та сагласност није постојала, није било услова за преображај радног односа тужиоца у конкретном случају.

Како се наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

С обзиром да је ревизија тужиоца одбијена, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, док трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Из изложених разлога, на основу чл. 153. и 154. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу другом и трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Цакула,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић